

החברותא

בס"ד ערש"ק פרי' נשיא י"א סיון תשע"ח

החברותא בטען פנימי לחברים גליון מס 582

פנינים יקרים

נשא את ראש בני גרשון למשפחותם לבית אבותם (ד, כב) בני גרשון הנגרשי"ם. זאת עבודת בני הגרשוני לעבוד ולמשא הבעל תשובה. צריך לעבוד עבודת משא לשבור כח היצה"ר עד שזוכה לתשובה עילאה.

וכל אשר יעשה להם ועבדו (ד, כו) תורתנו הקדושה דורשת מהאדם אשר מכל אשר יעשה להם יעשה מהם עבודת השי"ת לפעמים נראה שהקב"ה מתנהג עימו במידת החסד, ולפעמים כאילו שהשי"ת מתנהג עמו במידת הדין. על היהודי להאמין שלא יתכן שהמלך ישלח אחד מחיליו לחזות המלחמה ולא יתן לו הכלים הנדרשים לה...

כל הבא לעבוד עבודת עבודה (ד, מז) פרש"י הוא השיר במצלותים וכנורות שהיא עבודה לעבודה אחרת ע"כ מבאר רא"ם שעבודת עבודה הכוונה לקרבנות שמשורר בזמן ניסוך היין של הקרבן, בעת שהיה ביהמ"ק קיים והמזבח על מכוננו והיה הכהן עובד עבודה ומכפר בעד עמו היו נופלים עליו מחשבות האנשים אשר היה מקריב קרבנותיהם, לכן היו הלויים והכהנים יודעים עי"ז מחשבות אנשים ההם אם כבר הרהרו בתשובה שלימה ואם לאו היה הכהן מרמז לבן לוי לנגן בהתעוררות יתר ובנעימה יתירה הצריכה להתעוררות זו כדי לעורר את ההוא שהביא הקרבן לתשובה שלמה.

איש וכו' כי יעשו מכל חטאת כו' והתודו וכו' (ה, י) ענין הודוי על החטא אחר קבלת התורה דאיתא אורייתא מודעת ליה חוביה. אחר קבלת התורה יכול האדם להכיר מה שקלקל, וענין הודוי והבכיה שמוחק את הסט"א. האמת שיש לכל אחד מישראל מקום בשמים אם רוצה לשוב והשי"ת עוזר לו. והעיקר שלא לומר אין פשע רק והתודו את חטאתם ואז יכול לשוב למקומו. וזה בכח התורה אורייתא מודעת ליה חוביה. (מתוך בית ישראל מגור)

איש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה (ה, י) כל איש ואיש לא ישא בעמלו מאומה מכל פעולותיו רק עניני הקדושה שקיים בגופו בעודו בחייו המה יהיו לו לנצח. וזהו איש את קדשיו - מה שנשא בעניני קדושה לו יהיו זה איש בעולמו. וזה שסיים הכתוב איש אשר יתן לכהן שהוא הקדושה לו יהיה לעולמי עד.

והתודו את חטאתם (ה, י) וצריך להבין למה צריך להזכיר החטא בפה ולא די בעזיבת החטא וחרטה בלב. אלא כשאדם עושה עבירה מושך חיות הקודש שהם האותיות והתיבות, לכן כשעושה תשובה כדת צריך לומר הודוי שהם האותיות של החטא שנפגם כשמתודה בפה יורד למדריגה תחתונה ומצומצמת הנקרא עצבות ובכי, וכשאומר אותם ברחילו ורחימו לפני הבוית"ש בדביקות גדול עי"ז פורחין לעילא וכו' ע"כ מהמגיד הגדול ממעזריטש. רבי שלמה מקארלין מוסיף שבוידוי יש אותיות יו"ד שהוא השורש של כל האותיות, כך שהודוי מעלה את המתודה לשרשו.

ואיש את קדשיו לו יהיה (ה, י) איתא באבות המזכה את הרבים זכות תלוי בו. וז"ש ואיש את קדשיו, כשמקדש את אחרים בקדושה ותשובה לו יתברך. לו יהיה שע"ז משפיע עליו השי"ת ג"כ קדושה עליונה.

ואיש כי יפליא וכו' (ד, ה) ואיש כי ירצה לקשר כל העולמות לפלא העליון צריך להפריש כל תענוגי עוה"ז להעלותם לרצונו הפשוט ולהחזיר הכל להשי"ת ואז מתייחדים ומתקשרים העולמות מלמטה למעלה והוא פלא.

(בית אהרן מקרלין)

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשק שיחת הרא"ש זיע"א כ"ח ניסן תשל"ב ה'אבא ל'צפ"ס ע"י א.א.

אנו צריכים להיות בבחינה של שפלות. אהבת חברים. שבת אחים גם יחד. ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם. וכשאנו נזכה לא להתעייף נגיע כל אחד לבחינה של "אחד היה אברהם", דהיינו שההתקשרות שלנו תהיה עם נצח, עם הרבש"ע שהוא נצח. ואז נזכה שתבוא הגאולה, והרבש"ע יבנה את בית המקדש, את הבית השלישי. צריכים לבקש מהרבש"ע שכבר נזכה לזה שיהיה בינינו אחדות, ואז יהיה בלע המוות לנצח, ויהיה מחית עמלק.

כאשר תהיה השלימות הזו יראה כל אחד מה פירוש "למעני למעני אעשה". לא שהרבש"ע יעמוד ויגיד "למעני למעני אעשה", רק אצל כל אחד יהיה כזה ביטול שתהיה כזו בחינה של "למעני למעני אעשה".

אני מקוה שהרבש"ע יזכה אותנו, היות שאנו כבר במדריגות הנמוכות ביותר של תכלית הבריאה. זה רק תלוי בנו להגיע לביטול הזה. אל תתיאשו ואל תשברו. זהו אמנם דרך מאד קשה, אבל דרך מאד יפה ומאירה. העולם לא רוצה להבין את זה מכיון שהם לא רוצים להגיע לכזה מין ביטול, אבל אנו לא צריכים להתעייף בגללם. דעו לכם כי לא אלמן ישראל, יש הרבה יהודים כאלו בעולם, וכשיהיה אצלנו כזה ביטול, ואנו נתאחד בינינו, נוכל להיפגש אתם. כמו שרואים בעולם כאשר אנשים רוצים לעשות ממשלה, אחד נותן את הרעיון, והוא לא מתעייף עד שמגייס לרעיון אחד ועוד אחד, עד שכולם יחד מחוללים מהפכה ומקימים ממשלה. כמו

אני מקוה לה' שגם אנו לא נתעייף, ונעבוד שוב ושוב. תמיד יש זכויות המסייעות לנו, מכיון שהטוב שהרבש"ע נותן לגויים אחרי שהם שפכו כ"כ דם הרבה בכל הדורות מסנגר עלינו. הרבש"ע משפיע לגויים טוב לא בגלל שהוא רוצה לתת להם את הטוב, רק בכדי שהדבר יהיה זכות לעם ישראל. באותה השעה שיהיה התיקון השלם "ואתא הקב"ה ושחט למלאך המות", אז נגמר הכל, ואין קושיות, והוא רוצה אותנו, ונותן לנו רק בזכות שהוא נותן לגויים. ואם לגויים הוא נותן כאלו טובות, אנו אשר בחר בנו מכל העמים יכולים לתאר לעצמינו כמה טוב יהיה לנו. אבל, מהו הטוב - שפלות. שנחיה בשפלות זהו הטוב. ולכזה מין טוב שהקב"ה הכין לצדיקים לעתיד לבוא אי אפשר לזכות אלא אם כל אחד יעבוד בלי עייפות, ויעבוד ללא הרף, "בלי ראשית ובלי תכלית", אין אצלו התחלה ולא סוף, כל הזמן הוא צריך להמשיך במלחמות שלו, ותמיד הוא צריך להכיר מה הוא. ולמרות שכאשר הוא נופל לא יתכן שלא יאשים בזה את החבר, אבל כאשר הוא בעבודה זה לוקח אצלו דקה או שעה ומיד נהיה אצלו "פחד יצחק" והוא חוזר לעבודתו. ואז כשהוא תופס את עצמו, ובמקום הכעס על השני הוא מתמלא בפחד יצחק, אף שבתחילה היה בלבו כעס על החבר, מכיון שתפס את ההכנעה מעצמו, שוב חזר לשלימות של אהבת דוד ויונתן.

הבה נקוה שהרבש"ע יזכה אותנו בזה. כי כל הזמן הרבש"ע הוא בבחינה של גאולה, ובכל רגע הוא רוצה לגאול את הבנים שלו. רק מה,

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

כולם. ואז נמצא את כל השרשי נשמות שהיו בכל הדורות ונבוא אתם ביחד. ואז כל כלל ישראל יזכו לתשובה בשלימות, ונוכה שיבוא לעיון גואל במהרה בימינו אמן.

שהקומניזם ימח שמם הצליח כל כך. על אחת כמה וכמה, כשאנו נתאחד וניפגש עם כל אלו שהם נסתרים, שעד עכשיו הם לא יכלו לגלות את עצמם כיון שלדאבוננו לא היה להם לפני מי להתגלות, אבל כשאנו נתאחד - נמצא את

שיחת פרא"ש זי"ע"א י"ס א' דחול"א סוכות תשל"ב ה'כ"א ל'זפ"ס ע"א.א.

וכאשר הרבש"ע נתן לו את הבחירה, וציוה אותו "מכל עץ הגן אכול תאכל ומעץ הדעת לא תאכל" הוא נעשה מציאות בפני עצמו, ושוב אינו בשלימות וכאשר הוא משיג את מציאותו, הוא מכיר שאינו אלא חצי - "חציו לכם", והוא מוכרח להשיג שיש מי שמחיה אותו ומהוה אותו. כי מהיכן ירק זה חי? - מ"חציו לה".

ועל זה אמר דוד "חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך". זה שאתה שפטת אותי ונתת לי את הבחירה ואז ירדתי ממדריגת השלימות ונהייתי "חצי", זה "צדקך" - עשית את זה בצדק, ועל זה אני מודה לך, כי מתוך זה הגעתי לבחינת "חציו לכם", ומעכשיו אני מוכרח להיות עם הבחירה. כי מכיון שאני לא חי בשלימות אני חי כל הזמן בפחד מחמת הסכנה שאני שרוי בה. כי בשעה שאדם חי בחצי שלו הוא רואה שאין לו כלום, היות שהוא חי רק "בחציו לכם" ואין לו את הסיבה, את ה"חציו לה", וממילא חסר לו השלימות שהיא ההתקשרות ל"חציו לה", שזהו שלימות האמונה ושלימות הקדושה.

המשך יבוא אי"ה

בשעה שהרבש"ע ברא את העולם היה שלימות לעצמו, בלי שידעו ממנו. אדם הראשון היה אז שלם, ולא היתה כל סיבה שעל ידה יכירו שיש מי שמקיים את כל הבריאה בבחינה של טמיר ונעלם, והוא "השכל הנעלם מכל רעיון". מכיון שעדיין לא ניתנה לאדם הראשון הבחירה הוא היה אז בבחינה של מלאך מבשר ודם, אך בלא בחירה לא היה לו את ההכרה שהוא חי מסיבות. אבל הרבש"ע רצה להיות מפורסם, ושיכירו אותו בבחינה של עשיה, דהיינו מתוך מציאות של בחירה. שהאדם מרגיש שהוא מציאות לעצמו, והוא חי עם עצמו, ומבין מעצמו, ושומע מעצמו, והוא מאמין בעצמו, והוא שלימות בפני עצמו.

לכאורה איך הרבש"ע שייך בכל זה? הרי בכל המציאות הזו אין מקום למציאות השי"ת? אלא שהרבש"ע ברא את האדם באופן שהוא מקבל התעוררות. בכח הבחירה הוא יכול להכיר את מציאותו האמיתית שאין לו קיום בפני עצמו, ומזה הוא מגיע להכרה שיש כח המחיה ומהווה אותו. כי קודם הבחירה האדם חי בשלימות, וחי לעצמו בלי דעת, ולא היה לו יכולת להשיג.

המשך פנינים יקרים

כי יפליא וכו' נזיר להזיר לה' כ"ק אאז"ל אמר יפליא הפרשה כפי מה שהאדם מפריש עצמו מהכלי עוה"ז יכול לבוא להכרת ה' וכו'. וזהו חולין שנעשו על טהרת הקודש שאפילו הדברים הגשמיים עושה קודש וכו' וכן הרמז בשתי הלחם ממושבותיכם תביאו לחם "תנופה" להניף הגשמיים למעלה בכורים לה' ונעשה מדברים גשמיים רוחניים.

כה תברכו וכו' (ו, כג) פרש"י (דברים כ, ג) אפילו אין לכם כי אם מצות שמע ישראל תצליחו במלחמה. כן גם כאן יש לומר כה בזכות כה אתיין דיהודא (זהר כל רס"ד) תברכו את בני ישראל. ביאורו שיש כ"ה אותיות בברכת כהנים בזכותו תברכו את בני ישראל.

כה תברכו את בני ישראל וכו' (ו, כג) פירוש כי השכינה הקדושה השוכנת עמנו תמיד נקראת "כה" על שלומדת אותנו כה תעשו וכה תתנהגו בעבודת השי"ת, ואמר לכהנים שיברכו את מידת "כה" עם בני ישראל כשמברכים אותם שתתברך מדת כה עמהם כי ע"י מעשים טובים שלנו מתברכת בברכה ושפע. (זרע קודש להרנ"צ מרופשיץ)

ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום (ו, כח) היינו שישא ה' את הצדיקים וירומם אותם למעלה למעלה. לך לטובתך גם כשיהיו מעשיו נפלאים (מוזרים) בעיניך (כי על כן קוראים לגביא משוגע (מ"ב מ, יא) וזה אומר וישם לך שלום פירוש שתאהוב אותם ולא מסתכל על ההתנהגות המוזרה של הצדיק. (זאת זכרון להרה"ק מלובלין זיע"א)

ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן (ו, א) מה כתוב למעלה מן הענין (ו, כד) יברכך ה' וישמרך היינו בלשון יחיד ולא כתיב יוסף ה' עליכם ויברך אתכם בלשון רבים. שזהו הברכה היא שהיו כולם באחדות ושלא יהיה ביניהם פירוד לכבות ח"ו. וזש"א בברכת כהנים אשר קדשנו בקדושתו של אהרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה היינו שיהיו מבורכים שיהיה ביניהם אהבה ואחדות וכו'. (ישמח משה)

בהעלותך את הנרות (ח, א) פרש"י שצריך להדליק עד שתהא שלהבת עולה מאליה, ע"כ. כי הקב"ה ברא את העולם יש מאין והצדיקים עושין אין מיש וזהו מדליק שמזככים את החומר עד שנעשה כולו רוחניות. וזהו עד שתהא שלהבת עולה מאליה בלי שום הפסק חומר כלל שנעשה כולו רוחניות.

(בית אהרן מקרלין)

ויעש כן אהרן וכו' (ח, ג) פרש"י להגיד שבחו של אהרן שלא שינה. ותמוה וכי יעלה על הדעת שאהרן ישנה ח"ו מצווי השי"ת? האמת שכל התרי"ג מצוות המה אורות רוחניות למעלה מן שכל האדם. אלא כיון שחפץ הקב"ה שישאל יקיימו המצוות בפועל לכן הוצרך להשתלשל עד למטה בדבר גשמי. אבל אהרן הכהן נזדכך גופו כ"כ שהיה ראוי לקיים המצוה בשכל העליון ולא להתגשם. וזהו שבחו של אהרן שלא שינה זאת אומרת שמצות המנורה נשארה ברמה שלמעלה מן השכל ואינה צריכה להשתנות ולהתגשם...

אנחנו טמאים לנפש אדם (ט, ז) כל טומאותינו היא מנפש אדם מהחטא של אדם הראשון והלאה. (אדמו"ר הזקן מאלכנסדר זצ"ל)

עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם (ט, ח) שאל רבינו מדוע אמר משה רבינו בודאות כזו שה' ידבר אליי, והאם זוהי מידת ענוה שמשה רבינו ע"ה היה כ"כ מיוחד בה? ותירץ שכן היתה כוונת משה רבינו ע"ה "עמדו" ובזכותכם אשמעה מה יצוה ה' כי אם תלכו מפה ואשאר לבדי מי יודע אם אוכה שהשי"ת ידבר אליי.

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים

☎ 02 - 5829688 פקס: 02 - 5325477

ת.ד. 5080 ירושלים 91050

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

